

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010102
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8723010102.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí dňa 15.05.2024 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/10/2023 z 11.10.2023.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/10/2023 zo dňa 11.10.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 5. 11. 2022 v čase okolo 07.40 hod. v Poprade, na ulici C. XXXX/X v obchodnom dome D., na predajnej ploche odcudzil 2 ks sviečok v hodnote 3,99 €, 1 ks slúchadlá zn. Havit v hodnote 15,99 €, 1 ks Emos Powerbank v hodnote 16,99 € a 1 ks zastrešovač v hodnote 6,99 €, ktoré si vložil do svojej tašky a následne prešiel pokladničnou zónou cez samoobslužné pokladne bez priznania a zaplatenia za tento tovar, čím takto svojim konaním spôsobil obchodnej spoločnosti D. E. F., v. o. s., so sídlom G., A. H. XX/X, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 43,96 €, pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol za obdobný skutok v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to v blokom konaní Obvodného oddelenia PZ Kežmarok, číslo bloku A 22 00056922 zo dňa 23. 5. 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 5. 2022, kedy sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že v predajni D. v Kežmarku odcudzil tovar v hodnote 21,65 €, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 30,- € a zároveň sa skutku dopustil, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/35/2022 zo dňa 11. 8. 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 8. 2022 a ktorým bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

za čo mu bol podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, 3 a § 56 ods. 1 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výmere 400,- eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona mu zároveň bol uložený pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol úmyselne zmariť, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie ihneď po jeho vyhlásení, pričom v dodatočne predložených dôvodoch odvolania poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd uviedol, že vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti skutku mal za to, že účel sledovaného trestu je možné dosiahnuť nielen nevyhnutným výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale že tento účel je možné dosiahnuť aj uložením peňažného trestu vo výmere 400,- eur. Takto uložený trest podľa jeho názoru bude do budúca dostatočne výchovne vplývať na obžalovaného, aby tento viedol riadny život a nedopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti. S vyššie uvedenými úvahami súdu sa nestotožnil,

nakoľko má za to, že vzhľadom na okolnosti spáchania stíhaného skutku a osobu páchatel'a, uložený trest nepostačuje na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že obž. A. B. sa stíhaného skutku dopustil v krátkom časovom odstupe po tom, čo bol trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/35/2022 zo dňa 11.08.2022 odsúdený pre rovnaký trestný čin a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Okrem toho obžalovaný má v evidencii priestupkov 11 záznamov, z ktorých 10 súvisí s porušením predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ale jeden súvisí s priestupkom proti majetku podľa § 50 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 23.05.2022 a za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur. Uvedené skutočnosti podľa jeho názoru dostatočne odôvodňujú záver, že na jeho nápravu a na primeranú ochranu spoločnosti nebude postačovať trest, ktorý mu bol uložený napadnutým výrokom o treste, ale je nevyhnutné, aby mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol o uložení trestu.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou, krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku z dôvodu uvedeného v § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmal postup predchádzajúci napadnutému rozsudku, či tento netrpí podstatnými chybami. Zistil pritom, že na hlavnom pojednávaní obžalovanému bolo umožnené vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kládol obžalobou za vinu, a k vykonaným dôkazom, obžalovaný mal možnosť navrhovať doplnenie dokazovania, ako aj predložiť argumentáciu k jeho zavineniu a k ukladaniu trestu, čo je potrebné vyhodnotiť ako dodržanie základných práv obžalovaného na obhajobu. V tomto rozsahu odvolací súd považoval postup konajúceho súdu za súladný s procesným predpisom a právo na obhajobu u obžalovaného za dodržané.

Obžalovaný po riadnom poučení v zmysle § 257 ods. 1, 5, 8 Tr. poriadku za prítomnosti aj jeho obhajcu vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku, a toto jeho vyhlásenie bolo po predpísanom procesnom postupe prijaté podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku za predchádzajúce vyjadrenia obhajcu a prokurátora. Vo vzťahu k výroku o vine sa tak dokazovanie nevykonávalo a pokiaľ ide o dôkazy k výroku o treste, tie konajúci súd vykonal v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o ich obsah mohol opierať svoje skutkové zistenia.

Odvolateľ namietal, že uloženie peňažného trestu vo výmere 400,- eur je príliš mierny so zreteľom na okolnosť, že obžalovaný spáchal prečin krádeže v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uložený mu za taký istý trestný čin.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že konajúci súd konštatoval predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a spáchanie priestupku, ktoré protiprávne konanie sa dostalo do reťazenia, a obžalovaný si plne uvedomuje následky svojho konania, ako aj zodpovednosť za takéto konanie, avšak je zaradený do pracovného procesu a nikdy vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Prihliadajúc na osobu obžalovaného a okolnosti skutku konajúci súd vyslovil, že účel trestu možno dosiahnuť aj peňažným trestom (rádovo vo výške 10- násobku spôsobenej škody) a nie je nevyhnutným ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 400,- eur za súčasného uloženia náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý sa obligatórne ukladá pre prípad, ak by sa obžalovaný snažil peňažný trest úmyselne zmať.

Je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že obžalovanému sa ukladal trest za skutok spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, pričom obžalovaný o skutočnosti, že mu plynie skúšobná doba, vedel, keďže trestný rozkaz sp. zn. OT/35/2022 mu bol osobne doručený dňa 11.08.2022 sudcom pre prípravné konanie. Odvolací súd nespochybňuje ani to, že u obžalovaného išlo o ukladanie trestu za druhý v poradí spáchaný majetkový prečin a teda pokiaľ sa teraz prerokúvaného skutku dopustil v skúšobnej dobe

podmienečného odsúdenia a to vo veľmi krátkej dobe po spáchaní predchádzajúceho prečinu krádeže (po 3 mesiacoch), je v rozpore s logickou úvahou ukladať obžalovanému miernejší trest, ako mu bol uložený za prvé jeho majetkové trestnoprávne konanie, keďže u obžalovaného už možno konštatovať recidívu. Už len na základe uvedeného je potrebné stotožniť sa s odvolaním prokurátora a úvahu o sprisnení trestu obžalovanému považuje odvolací súd za správnu.

Aj napriek vyhodnoteniu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného ako dôvodného odvolací súd tomuto nevyhovol z objektívne zistených príčin.

Dňa 08.02.2024 Národná rada SR schválila zákon č. 40/2024, ktorým sa okrem iného menil aj Tr. zákon č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, pričom všetky zmeny týkajúce sa Trestného zákona boli schválené v Čl. I, ktorý však do rozhodnutia odvolacieho súdu nenadobudol účinnosť. Ústavný súd SR svojím rozhodnutím sp. zn. PL. ÚS 3/2024 zo dňa 28.02.2024 na návrh prezidentky SR, skupiny 36 poslancov a skupiny 39 poslancov zo dňa 08.02.2024 pozastavil účinnosť čl. I, čl. II bodu 39 a 134 v časti týkajúcej sa § 567t ods. 4 a čl. XVII zákona z 8. februára 2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Zmena Trestného zákona sa dotýka aj prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona v súčasnosti účinného, keďže v bode 90. Čl. I bolo schválené, že „V § 212 ods. 1 sa vypúšťa písmeno g).“ Z uvedeného vyplýva, že čin, ktorý vykazuje znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty uvedenej v § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona spočívajúce v prisvojení si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, v prípade nadobudnutia účinnosti Čl. I zák. č. 40/2024 Z. z. už nebude trestným činom podľa Tr. zákona.

Na uvedené znenie novelizovaného ustanovenia § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona nadväzuje aj prechodné ustanovenie § 438k ods. 7 zák. č. 40/2024 Z. z., podľa ktorého „Trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15. marcom 2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa tohto zákona v znení účinnom od 15. marca 2024 nie je trestným činom, sa vo zvyšnom rozsahu nevykoná.“ Aj napriek tomu, že v tomto prechodnom ustanovení je uvedený konkrétny dátum 15.03.2024, ktorý sa viazal k nadobudnutiu účinnosti zákona č. 40/2024 Z. z. ako celku, so zreteľom na uznesenie ÚS SR o pozastavení účinnosti Čl. I sa toto ustanovenie bude aplikovať k novému dátumu a to ku dňu účinnosti pozastaveného Čl. I., čo má logickú nadväznosť.

Z pohľadu doteraz uvedeného odvolací súd konštatuje, že pokiaľ novela Trestného zákona nadobudne účinnosť, týmto dňom posudzované konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona nie je trestným činom. Kvalifikačný moment uvedený v ods. 2 písm. b) § 212 sa totiž viaže na základnú skutkovú podstatu stanovenú v § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona a bez jej trestnosti kvalifikačný moment „hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený“ nemožno samostatne posudzovať ako trestný čin.

Odvolací súd preto zvažoval, či uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za situácie, keď po nadobudnutí novely Trestného zákona, tento trest nemožno vykonať, má svoj zmysel. Ide totiž o právnu neistotu, ak je prijatý zákon, ktorým sa do budúcnosti určitý čin nevymedzuje ako trestný čin, a len z dôvodu nenadobudnutia účinnosti zákona je nevyhnutné takýto čin posudzovať ako trestný čin. Ide o objektívnu skutočnosť, na ktorej nemá obžalovaný žiadny podiel, ale za ňu zodpovedá štát, preto odvolací súd prihliadajúc predovšetkým na túto skutočnosť uzavrel, že uložený alternatívny trest – peňažný trest vo výmere 400,- eur je trestom primeraným k všetkým okolnostiam prípadu a k osobe obžalovaného.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd napokon jednomyselne uzavrel, že odvolaniu prokurátora nevyhovie.
jednomyselne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.